

SULVIDA MOT KOMMISSIONEN

FÖRSTAINSTANSRÄTTENS BESLUT (tredje avdelningen)

den 13 januari 2005 *

I mål T-184/04,

Sulvida — Companhia de alienação de terrenos, L.^{da}, Lagoa (Portugal), företrätt
av advokaten N. Buchbinder,

sökande,

mot

Europeiska gemenskapernas kommission,

svarande,

angående en begäran om att kommissionen skall åläggas att lägga fram ett förslag till direktiv avseende gränsöverskridande flyttning av aktiebolags och handelsbolags säten,

* Rättegångsspråk: tyska.

meddelar

FÖRSTAINSTANSRÄTTEN (tredje avdelningen)

sammansatt av ordföranden M. Jaeger samt domarna J. Azizi och E. Cremona,

justitiesekreterare: H. Jung,

följande

Beslut

Förfarandet

- 1 Genom ansökan som inkom till förstainstansrättens kansli den 26 maj 2004 har sökanden väckt förevarande passivitetstalan mot kommissionen med stöd av artikel 232 EG. Sökanden har yrkat att förstainstansrätten skall fastställa att kommissionen är skyldig att anta bestämmelser för medlemsstaterna som innebär att det blir tillåtet och möjligt med gränsöverskridande flyttning av aktiebolags och handelsbolags säten utan att sådan flyttning kan försvåras eller förhindras av medlemsstaternas rättsordningar och, i synnerhet, att "förslag[et] till Europaparlamentets och rådets fjortonde direktiv om gränsöverskridande flyttning av bolagssäte, med byte av tillämplig rättsordning" skall omvandlas till ett direktiv.

- 2 Sökanden är ett bolag bildat enligt portugisisk rätt som företräds av bolagets högste chef N. Buchbinder. Sökanden har till rättegångsombud utsett bolaget Pro-Videntia Rechtsanwaltsaktiengesellschaft, som företräds av bolagets direktör, N. Buchbinder, advokat och den enda person som är behörig att företräda nämnda bolag. Detta är samma person som är högste chef för sökandebolaget. Ansökan är undertecknad av N. Buchbinder i dennes egenskap av advokat och direktör för Pro-Videntia Rechtsanwaltsaktiengesellschaft.

Rättslig bedömning

- 3 Enligt artikel 111 i förstainstansrättens rättegångsregler kan förstainstansrätten fatta ett motiverat beslut utan ytterligare behandling om det är uppenbart att rätten saknar behörighet att pröva viss sak eller att talan inte kan tas upp till prövning eller att talan helt saknar rättslig grund.
- 4 Förstainstansrätten anser att handlingarna i förevarande mål innehåller tillräckligt med upplysningar och beslutar, med hänsyn till att det formfel som ansökan innehåller inte går att avhjälpa, att avgöra målet utan ytterligare behandling.
- 5 Artikel 19 tredje och fjärde styckena i domstolens stadga, som enligt artikel 53 i stadgan är tillämplig på förstainstansrätten, har följande lydelse:

”[P]arter skall företrädas av en advokat.

Endast en advokat som är behörig att uppträda inför domstol i någon av medlemsstaterna eller i en annan stat som är part i avtalet om Europeiska ekonomiska samarbetsområdet får företräda eller biträda en part vid domstolen.”

- 6 I artikel 21 första stycket i domstolens stadga föreskrivs vidare följande:

”Talan skall väckas vid domstolen genom en skriftlig ansökan som är ställd till justitiesekreteraren. Ansökan skall innehålla uppgifter om sökandens namn och hemvist samt den undertecknandes ställning”

- 7 I artikel 43.1 första stycket i rättegångsreglerna föreskrivs till sist följande:

”Originalexemplaret av varje inlägga skall vara undertecknat av partens ombud eller advokat.”

- 8 Av dessa bestämmelser, i synnerhet av användningen av ordet ”företrädas” i artikel 19 tredje stycket i domstolens stadga, framgår att en ”part” i den mening som avses i denna artikel, för att kunna väcka talan vid förstainstansrätten, måste vända sig till en utomstående, som skall vara behörig att uppträda inför domstol i någon av medlemsstaterna eller i en stat som är part i avtalet om Europeiska ekonomiska samarbetsområdet (domstolens beslut av den 5 december 1996 i mål C-174/96 P, Lopes mot domstolen, REG 1996, s. I-6401, punkt 11, förstainstansrättens beslut av den 29 november 1999 i mål T-131/99, Shaw m.fl. mot kommissionen, ej publicerat i rättsfallssamlingen, punkt 11).

- 9 Kravet att parten skall företrädas av en utomstående härrör från uppfattningen om advokatens roll såsom en person i rättvisans tjänst som helt oberoende och i rättvisans övergripande intresse skall biträda klienten i enlighet med dennes behov. Denna uppfattning återspeglar medlemsstaternas gemensamma rättsliga traditioner och återfinns också i gemenskapens rättsordning, vilket framgår av artikel 19 i domstolens stadga (domstolens dom av den 18 maj 1982 i mål 155/79, AM & S mot kommissionen, REG 1982, s. 1575, punkt 24, svensk specialutgåva, volym 6, s. 405, och förstainstansrättens beslut av den 8 december 1999 i mål T-79/99, Euro-Lex mot harmoniseringsbyrån (EU-LEX), REG 1999, s. II-3555, punkt 28).
- 10 Härav följer att N. Buchbinder, som är den advokat som företräder sökanden, i detta förfarande inte kan anses utgöra en "utomstående" i den mening som avses i det ovannämnda beslutet Lopes mot domstolen. Ansökan ingavs nämligen i sökandens namn av N. Buchbinder i dennes egenskap av advokat. Det framgår emellertid av en överenskommelse mellan bolagsmännen ("Gesellschafterbeschluss") i sökandebolaget av den 17 februari 2003 att N. Buchbinder även är högste chef för sökandebolaget och att han således fungerar som bolagets "styrande organ". Under dessa omständigheter får N. Buchbinder inte företräda sökanden i förevarande mål.
- 11 Eftersom N. Buchbinder har undertecknat den ansökan genom vilken förevarande talan väcktes har denna talan inte väckts i enlighet med artikel 19 tredje och fjärde styckena och artikel 21 första stycket i domstolens stadga eller i enlighet med artikel 43.1 i rättegångsreglerna.
- 12 Talan skall således avvisas, eftersom det är uppenbart att den inte kan prövas i sak.
- 13 Det är vidare uppenbart att talan inte kan prövas, eftersom sökanden har yrkat att förstainstansrätten skall ålägga kommissionen att lägga fram ett förslag till bestämmelser med ett visst innehåll för medlemsstaterna, i fråga om gränsöver-

skridande flyttning av aktiebolags och handelsbolags säten. Av fast rättspraxis framgår att det inte ankommer på gemenskapsdomstolarna att inom ramen för sin laglighetsprövning rikta förelägganden till institutionerna eller träda i deras ställe (se bland annat förstainstansrättens dom av den 15 september 1998 i de förenade målen T-374/94, T-375/94, T-384/94 och T-388/94, *European Night Services m.fl. mot kommissionen*, REG 1998, s. II-3141, punkt 53, och av den 9 september 1999 i mål T-127/98, *UPS Europe mot kommissionen*, REG 1999, s. II-2633, punkt 50).

- 14 Vidare är ett sådant förslag till direktiv om gränsöverskridande flyttning av aktiebolags och handelsbolags säten som sökanden har krävt att kommissionen skall lägga fram inte en rättsakt som medför bindande rättsverkningar för tredje man, utan endast en mellanliggande och förberedande åtgärd. En sådan åtgärd kan inte bli föremål för en talan om ogiltigförklaring enligt artikel 230 EG och underlåtenheten att vidta en sådan åtgärd kan inte heller bli föremål för en passivitetstalan enligt artikel 232 EG (domstolens dom av den 28 mars 1979 i mål 90/78, *Granaria mot rådet och kommissionen*, REG 1979, s. 1081, punkt 12 och följande punkter, förstainstansrättens beslut av den 26 november 1996 i mål T-167/95, *Kuchlenz-Winter mot rådet*, REG 1996, s. II-1607, punkt 20 och följande punkter, av den 15 maj 1997 i mål T-175/96, *Berthu mot kommissionen*, REG 1997, s. II-811, punkt 18 och följande punkter, och av den 1 december 1999 i mål T-198/99, *Buchbinder och Nöcker mot kommissionen*, ej publicerat i rättsfallssamlingen, punkt 11).
- 15 Förstainstansrätten erinrar vidare om att en talan om ogiltigförklaring som har väckts av en enskild inte kan prövas då den avser en vägran att anta en förordning med allmän giltighet (förstainstansrättens beslut av den 11 december 1998 i mål T-22/98, *Scottish Soft Fruit Growers mot kommissionen*, REG 1998, s. II-4219, punkt 41). Denna regel är analogt tillämplig i förevarande fall, eftersom även innehållet i det direktiv som sökanden yrkar att förstainstansrätten skall ålägga kommissionen att föreslå är av lagstiftningskaraktär och har allmän giltighet. Av detta följer att inte heller en passivitetstalan som väckts av en fysisk eller juridisk person och som syftar till ett fastställande av att kommissionen rättsstridigt har underlåtit att föreslå antagandet av ett direktiv kan upptas till prövning.

- 16 Av det ovan anförda följer att förevarande talan skall avvisas, eftersom det är uppenbart att den inte kan prövas i sak, utan att svaranden behöver delges ansökan.

Rättegångskostnader

- 17 Enligt artikel 87.1 i rättegångsreglerna skall sökanden bära sin rättegångskostnad.

På dessa grunder fattar

FÖRSTAINSTANSRÄTTEN (tredje avdelningen)

följande beslut:

- 1) **Talan avvisas, eftersom det är uppenbart att den inte kan prövas i sak.**
- 2) **Sökanden skall bära sin rättegångskostnad.**

Luxemburg den 13 januari 2005.

H. Jung

Justitiesekreterare

M. Jaeger

Ordförande